

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 31

10 Δεκεμβρίου 2017

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (1)

1. Πηγαίνουμε, ἀδελφοί χριστιανοί, γιά τήν μεγάλη ἑορτή τῶν Χριστουγέννων. Θά ἐορτάσουμε τήν Γέννηση τοῦ σαρκωθέντος, μέ τόν Εὐαγγελισμό τῆς Παναγίας μας, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Εἶναι παράδοξο ἄκουσμα αὐτό, τό νά σαρκωθεῖ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Καί ἀκριβῶς γι' αὐτό, γιά νά μήν «ξαφνιαστεῖ» ἡ ἀνθρωπότητα μέ τό ἄκουσμα ὅτι σαρκώθηκε ὁ Θεός, γι' αὐτό προλαμβάνει ἡ Παλαιά Διαθήκη καί προφητεύει τό μέγα αὐτό γεγονός, γιά νά γίνει πιστευτό ὅταν θά συμβεῖ. Καί ἔχουμε πολλές προφητείες στήν Παλαιά Διαθήκη γιά τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ, ἤ, γιά νά τό πῶ καλύτερα, ὅλη ἡ Παλαιά Διαθήκη λέει γιά τόν ἐρχομό τοῦ Μεσσία καί προετοιμάζει τήν ἀνθρωπότητα γιά τήν ὑποδοχή του. Καί ἡ Καινή Διαθήκη, βεβαιώνοντας τήν ἀλήθεια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, λέει ὅτι ἦλθε ὁ Μεσσίας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τό δέ τελευταῖο βιβλίό τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ Ἀποκάλυψη, μᾶς λέει ὅτι θά ξαναέλθει ὁ Χριστός μέ τήν Δεύτερή Του Παρουσία. Αὐτά τά τρία, «θά ἔλθει», «ἦλθε» καί θά «ξαναέλθει», εἶναι τό περιεχόμενο ὁλόκληρης τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

2. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὡς πρώτη προφητεία¹ γιά τόν ἐρχομό τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στήν γῆ, θεωρεῖ τήν προφητεία τοῦ Ἱερεμίου, πού τήν διέσωσε ὁ μαθητής του Βαρούχ. Στήν προφητεία αὐτή ὁ προφήτης λέει καθαρά ὅτι ὁ Θεός μας «ἐπί τῆς γῆς ὤφθη καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη» (Βαρ. 3,38). Αὐτή ἡ προφητεία τοῦ Ἱερεμίου εἶναι πραγματικά πολύ σαφής καί γι' αὐτό, γιά τήν σαφήνειά της, ὁ Χρυσόστομος τήν λέει ὡς πρώτη γιά τόν ἐρχομό τοῦ Μεσσία, καί καταχωρήθηκε μάλιστα ἡ προφητεία αὐτή καί στήν θεία λατρεία μας, στό ἑσπερινό Δοξαστικό τοῦ πλ. δ' ἤχου. Ἀλλά ἔχουμε καί πρὶν ἀπό τήν προφητεία αὐτή καί τήν γνωστή προφητεία τοῦ Ἡσαΐου, «Ἰδοῦ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ» (Ἡσ. 7,14). Ἡ προφητεία αὐτή μᾶς λέει γιά τήν παρθενική Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, γιατί ἡ Μητέρα Του καλεῖται «Παρθένος»! Ἔτσι ἔπρεπε νά εἶναι ἡ Μητέρα τοῦ Μεσσία. Γιατί ὁ ἐρχομός τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στόν κόσμον ὡς ἀνθρώπου ἔπρεπε νά εἶναι ἀπό ἄλλη ὁδó, ἔπρεπε νά εἶναι καθαρώτερη καί ὑψηλότερη ἀπό τήν δική μας! Ἀλλά μέ τήν παρθενική Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ξεπληρώθηκε καί τό χρέος τῆς γυναίκας στόν ἄνδρα. Γιατί, ὅπως ὁ ἄνδρας Ἀδάμ ἔκανε τήν γυναίκα Εὐᾶ χωρίς γυναίκα, ἔτσι καί μέ τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἡ Παρθένος Μαρία γεννᾷ τόν Χριστό ἄνευ ἀνδρός, παρθενικά· καί μέ αὐτό φαίνεται καί ἡ «ὁμοτιμία», ὅπως τήν λέγει ὁ Χρυσόστομος, τῶν δύο φύλων, τοῦ ἀνδρα καί τῆς γυναίκας. Ἀλλά, ἐπειδή παλαιά μιά παρθένος, ἡ Εὐᾶ, αὐτή ἔγινε αἰτία νά ἐκβληθοῦμε ἀπό τόν παράδεισον, τήν Παρθένο Παναγία χρησιμοποιεῖ καί τώρα ὁ Θεός, γιά νά εἰσεέλθουμε στήν αἰώνια ζωή. «Δί' ὧν κατεκρίθημεν, διά τούτων ἐστεφανώθημεν», λέγει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος.

3. Ἀλλά, ἀφοῦ ἡ Παναγία εἶχε ὡς σκοπό τήν παρθενία καί ὄχι τόν γάμον, ὅπως τό δηλώνει καί ὁ λόγος Της κατά τόν Εὐαγγελισμό, «ἄνδρα οὐ γινώσκω» (Λουκ. 1,34), πού ἐρμηνεύεται «δέν ἔχω σκοπό νά γνωρίσω ἄνδρα», τότε γιατί μνηστεύθηκε; Ἡ μνηστεία τῆς Παναγίας, ἀγαπητοί μου, ὅπως τό ἐρμηνεύουν οἱ ἅγιοι Πατέρες, εἶναι ἓνα μυστήριο. Ἐγινε κατά τό οἰκονομικό σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Ἀκούστε: Ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὅπως εἶπαμε, προφήτευσε ὅτι ὁ Μεσσίας θά γεννηθεῖ ἀπό παρθένο. Ὁ Διάβολος ὅμως δέν εἶχε συμφέρον νά γεννηθεῖ ὁ Μεσσίας, γιατί θά τοῦ κατέλυε τά ἔργα του (Ἐβρ. 2,14. Α' Ἰωάν. 3,8), γιατί θά τοῦ ἔσπαγε τό κεφάλι του (Γεν. 3,15). Γι'

1. Βλ. MPG 48,815.

αυτό και τό ἔβαλε πείσμα ὁ Σατανᾶς νά μολύνει τίς γυναῖκες ἢ νά ὑπανδρευθοῦν ὅλες, ὥστε νά μήν ὑπάρξει παρθένος, γιά νά γίνει Μητέρα τοῦ Μεσσία. Κάθε κοριτσάκι, δηλαδή, πού ἐγεννᾶτο στόν κόσμο, ἦταν σ' αὐτό τό σχέδιο τοῦ Διαβόλου. Ἀλλά γεννήθηκε καί ἓνα εὐλογημένο καί τρισευλογημένο Θυγάτριο στήν Ναζαρέτ, ἡ Μαρία. Ἐπειδὴ Αὐτή θά γινόταν ἡ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό, ἐρμηνεύουν οἱ ἅγιοι Πατέρες, φρόντισε ὁ Θεός νά μνηστευθεῖ, γιά νά ξεφύγει τήν προσοχή τοῦ Διαβόλου. «Ἔλαθον τόν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου ἡ παρθενία Μαρίας καί ὁ τοκετός αὐτῆς», λέγει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος, πού θά ἐορτάσουμε σέ λίγες ἡμέρες.

3. Στό σημερινό μου κήρυγμα, ἀδελφοί χριστιανοί, σχετικά μέ τήν μεγάλη ἐορτή τῶν Χριστουγέννων πού περιμένουμε, θέλω νά σᾶς πῶ ἀκόμη καί γιά τήν χρονολογία τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Γιά τό θέμα αὐτό ἀσχολεῖται ὁ προφήτης Δανιήλ στό 9ο κεφ. τοῦ βιβλίου του στήν περίφημο «περὶ ἐβδομήκοντα ἐβδομάδων» προφητεία του. Εἶναι καταπληκτική ἡ προφητεία αὐτή, ἀλλά δέν ἔχουμε τόν χρόνο ἐδῶ νά τήν παρουσιάσουμε. Τοῦτο μόνο λέγουμε ἐδῶ, σχετικά μέ τήν προφητεία, ὅτι τά 490 ἔτη τοῦ Δανιήλ, οἱ ἐβδομήντα δηλαδή ἐβδομάδες (70 x 7 = 490), πρέπει νά ἀριθμηθοῦν ἀπό τό 445 π.Χ., ἀπό τότε δηλαδή πού ἐκδόθηκε τό διάταγμα γιά τήν ἀνοικοδόμηση τῆς Ἱερουσαλήμ. Καί ἀριθμοῦντες ἀπό τήν χρονολογία αὐτή φθάνουμε ἀκριβῶς στόν χρόνο τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Μεσσίας, γεννήθηκε ὅταν τελείωσαν οἱ ἐβδομήντα ἐβδομάδες τῆς προφητείας τοῦ Δανιήλ, κατά τήν παραπάνω ὁμως ἀρίθμηση.

4. Ἀλλά κάτι ἄλλο ἤθελα νά σᾶς πῶ ἐδῶ, ἀγαπητοί μου. Ἦθελα νά σᾶς πῶ γιά τήν ἐποχή τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Γιατί μερικοί ξένοι ἐρμηνευτές τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἐπειδὴ τό Εὐαγγέλιο κατά τήν νύχτα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ὁμιλεῖ γιά ποιμένες, οἱ ὅποιοι ἦταν στούς ἀγρούς («ἀγραυλοῦντες»), ὑποθέτουν ὅτι ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἔγινε κατά τήν ἀνοιξη καί ὄχι τόν χειμῶνα. Γιατί τήν ἀνοιξη, λέγουν, οἱ βοσκοί εἶναι στούς ἀγρούς. Ἀλλά, ἐκτός τοῦ ὅτι, ὅπως λέγουν πάλι καί ξένοι ἐρμηνευτές,² στήν μεσημβρινή Παλαιστίνη, ὅπου βρίσκεται ἡ Βηθλεέμ, ὑπῆρχαν καί τίς χειμερινές νύχτες ποίμνια στήν ὑπαιθρο, ἔχουμε καί μιά ωραία βιβλική ἔρευνα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μέ τήν ὁποία ὁ ἱερός πατέρας ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἔγινε χειμῶνα καί μάλιστα τόν μήνα Δεκέμβριο. Ἀκούστε τόν συλλογισμό τοῦ ἁγίου Πατέρα: Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Παναγίας μας ἔγινε ἕξι μῆνες μετά τήν ἐγκυμοσύνη τῆς Ἐλισάβετ (Λουκ. 1,26). Ἡ ἐγκυμοσύνη δέ τῆς Ἐλισάβετ ἔγινε κατά τόν καιρό τῆς ἐορτῆς τῆς Σκηνοπηγίας, γιατί μόνο τότε ἐπιτρεπόταν ὁ ἀρχιερεὺς νά εἰσέλθει στά Ἅγια τῶν Ἁγίων (βλ. Λευιτ. κ. 16), ἐκεῖ πού βρισκόταν τό θυσιαστήριο τοῦ θυμιάματος, ὅπου πῆγε ὁ Ζαχαρίας, ὁ πατέρας τοῦ Προδρόμου, γιά νά θυμιάσει (βλ. Λουκ. 1,8 ἐξ.). Ἐορταζόταν δέ ἡ ἐορτή τῆς Σκηνοπηγίας κατά «τά ἔσχατα τοῦ Γορπαίου μηνός» (βλ. Λευιτ. 16,19-34), μῆνας πού ἀντιστοιχεῖ μέ τόν δικό μας Σεπτέμβριο-Ὀκτώβριο. Τότε ὁ Ζαχαρίας ἔλαβε τήν εἶδηση ἀπό τόν ἄγγελο ὅτι θά γεννήσει υἱό. Τότε, λοιπόν, ἀρχές Ὀκτωβρίου συνέλαβε ἡ Ἐλισάβετ. Καί ἕξι μῆνες ἀργότερα (βλ. Λουκ. 1,26), δηλαδή, τόν μήνα Μάρτιο, ἔγινε ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Παναγίας καί ἡ σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καί ἑννέα μῆνες μετά τόν Εὐαγγελισμό, δηλαδή, τόν μήνα Δεκέμβριο, ἔχουμε τήν Γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.³

Πολύ σωστά, λοιπόν, ἀδελφοί χριστιανοί, μᾶς καθόρισαν οἱ ἅγιοι Πατέρες μας νά ἐορτάζουμε τά Χριστούγεννα τόν μήνα Δεκέμβριο, γιατί τότε ἔγινε ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ μας, ὅπως τό ἀπέδειξε ὁ ἅγιος Χρυσόστομος.

Μέ πολλές εὐχές, † Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

2. Ὁ Riccioti.

3. Βλ. Ὁμιλία τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τήν Γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος. Εἰς ΑΑΠ 21,360 Α ἐξ.).

Υ.Γ. Τά δογματικά κηρύγματα θά συνεχίζονται καί αὐτά κατά καιρούς, θά ἀναρτῶνται στό διαδίκτυο, ἀλλά δέν θά ἀποστέλονται στούς ἱερεῖς γιά ἀνάγνωση στό ἐκκλησίασμα, ἐπειδὴ χαρακτηρίστηκαν ὡς δύσκολα. Τά κηρύγματά μας στό ἐξῆς θά εἶναι βιβλικά καί πατερικά.

Γιά πνευματική ἐπικοινωνία μαζί σας στείλετε, ἂν θέλετε, μήνυμα στό τηλ. 6976013647 καί θά ἀπαντήσω.

Τό παρόν περιοδικόν ἐκδίδει τό Ἱερόν Προσκύνημα Ἁγ. Θεοδώρας Βάστας Μεγαλοπόλεως πρὸς πνευματικὴν ὠφέλειαν τῶν προσκυνητῶν τῆς.